

хода́тайствовать, исхода́тайствовать.

§ 128. Прости-те слова на славянскія язы́къ, сирѣ́чь непроизводны-те отъ друзи слова, ся или едносложны или двусложны, отъ послѣ́дны-те, сирѣ́чь двусложны-те иѣ́кои пріиматъ удареніе-то на първый-а слогъ, пакъ друга на вторый-а; както: кáменъ, кóренъ, ѿчленъ, гóлубъ, бýсеръ, ѿстровъ; кни́га, жáба, кóжа, мрéжа; нéбо, сóланце, слóво, ѿко, ѿхъ. ѿнýй, стáрый, новýй; знаю, таю, лаю, чую, кþю. А пакъ други ударятъ на послѣ́дний-а слогъ; както: ѿре́ль, петéль, телéцъ, ѿвéнъ, водá, звѣ́зда, глава, рука, нога, село, чело, лицé, свя́тый, влагай, младкай; вїю, пїю, несч, пасч.

§ 129. Иѣ́кои отъ существителны-те едносложны имена на първо-то склоненіе преносять удареніе-то во вси-те други падежи на другъ слогъ; както: рабъ раба, врачъ врача, дѣ́ждъ дождя, мечъ мечя и проч. а пакъ други не го премѣняватъ въ други-те падежи освенъ род. и дат. множ. както: мъжъ мъжа Р. и Д. мъже́й мъже́мъ, сына сына, сыновъ, сыновъ, Бóгъ бóга, Боговъ Богомъ, грáдъ грáда, градовъ градомъ градовымъ, звѣ́рь звѣ́рь, звѣ́